Ч. 129 Пятниця 11 червня (23) 1893. Рокъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмінїстрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францішканьска ч. 10, дворъ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціѣ неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адмінїстраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . — 20 к
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Внутрѣшне положенє політичне.

Якъ звѣстно, вернувъ президентъ кабінету ґр. Таффе на кôлька днѣвъ скорше до Вѣдня, якъ тамъ того загально сподѣвано ся, а заразъ по его приѣздѣ вôдбула ся двогодинна конференція міністеріяльна. Що было предметомъ тои конференціѣ, не знаемо; але заразъ по тôмъ рознесли ся всѣляки̂ поголоски о маючихъ настати вже въ недалекой будучности якихсь важныхъ змѣнахъ у внутрѣшнôй політицѣ нашои Державы, а дехто почавъ навѣть говорити о можливости розвязаня Рады державнои. Очевидно, всѣ ти̂ поголоски були безусловни̂ и розпущени̂ ліберальною прасою вѣденьскою лишь на то, щобы выкликати занепокоенє и тымъ способомъ надати жаданямъ Нѣмцѣвъ въ ческôй справѣ тымъ бôльшои ваги.

Приѣздъ ґр. Таффого до Вѣдни не здаесь стояти въ нѣякôй звязи зъ тыми поголосками, бо зъ наспѣвшои вчера телеґрамы выходить, що ґр. Таффе верне въ слѣдуючôмъ тыждни знову до Ольшева и тамъ буде залагоджувати всѣ справы належачи̂ до его ресорту; теперѣшный его побутъ у Вѣдни мае лишь на цѣли залагодженє справъ, котри̂ вымагають его особистои присутности.

Теперѣшный приѣздъ ґр. Таффого до Вѣдня выкористала лишь праса ліберальна на то, щобы — якъ каже Fremdenblatt — предложити ухвалы нѣмецкого вѣча въ Празѣ яко ультіматумъ: або ухвалы ти̂ будуть переведени̂, або нехай ґр. Таффе шукае собѣ бôльшости, де хоче. Прецѣ вѣче ліберальнôвъ въ Празѣ ухвалило взяти ся до крайнои опозиціѣ, скоро справа заведеня суду окружного въ Трутновѣ не буде переведена. Fremdenblatt кпить собѣ зъ тыхъ забаганокъ ліберальныхъ и каже, що не такій чортъ страшный, якъ его на вѣчу малюють. Припустѣмъ — каже згадана ґазета дальше — що трутнôвскій судъ окружный ставъ ся теперь мѣродайнымъ для судьбы нашои державы, що вôнъ розбурхавъ політични̂ филѣ, котри̂ сягають ажь пôдъ Боке ді Каттаро, де може зовсѣмъ не розумѣють, що то все мае значити; припустѣмъ навѣть, що такъ есть, хочь жадному судови окружному въ Галичинѣ, на Шлеску, на Моравѣ або въ долѣшнôй Австріи не дôсталась въ участи така важна роля — чижь мае вôнъ якъ та валяча ся гора покотити ся по Австріи и розбити парляментъ, бôльшôсть и кабінетъ и все зôпхнути на дорогу непевности. У насъ переведено такъ важни̂ змѣны якъ валюту, котра загрожувала добробытови міліонôвъ, перемѣнено всѣ торговельно політични̂ вôдносины и они не наробили нѣякого заколоту, ажь наразъ трутнôвскій судъ мавъ бы его наробити! Мы въ то не вѣримо, бо не такъ то легко горы перевертати та ще й котити ними такъ, якъ кому хоче ся.

Fremdenblatt доказуе дальше, що правительство не повинно оглядати ся на ухвалу вѣча, котре жадае заведеня суду окружного въ дорозѣ адміністративнôй не пытаючи вже ческого сойму о то. Се есть справа чисто правнича и не треба давати преюдікату, щобы вѣче рѣшало справы правничи̂. Треба старати ся о то, щобы вести угоду въ Чехахъ дальше; треба пробовати всѣхъ способôвъ, щобы перевести угоду и зломити буту Молодочехôвъ. Воля бôльшости мусить прецѣ знайти свое право.

Въ подôбнôмъ дусѣ вôдзывае ся и Czas, въ кореспонденціи зъ Вѣдня, котрый каже такъ: Настае нинѣ на всякій случай интересне пытанє, що почне ґр. Таффе въ найблизшôй будучности? О скôлько знаемо станъ рѣчи, думаемо, що заведенє суду въ Трутновѣ въ дорозѣ адмініcраційнôй, отже безъ поновного засягання гадки Сойму есть выключене. Бôльшôсть правникôвъ въ міністерствѣ есть тои гадки, що таке заведенє суду было бы незаконне. Въ виду аґітаціѣ Молодочехôвъ конечно есть поступованє пôдъ взглядомъ законности вповнѣ ясне. Выключене есть такожь, якъ думаемо, выданє якихсь вымковыхъ розпоряджень для Чехъ. Нема до того доси властиво нѣякои причины. Лѣвиця сама есть тому противна разъ длятого, що того рода розпорядженя дôткнули бы такожь и нѣмецку людность Чехъ, а вôдтакъ длятого, що она сподѣвае ся, що на случай выданя такихъ розпоряджень знайшло бы ся міністерство ґр. Таффого при квестіи ратифікаціѣ тыхъ розпоряджень въ парляментѣ, дуже легко въ меншости на случай коаліціѣ лѣвицѣ зъ Молодочехами и декотрыми елементами зъ правицѣ. Можливе выдаесь намъ отже або скликанє ческого Сойму на коротку сесію передъ тымъ, закимъ розпôчнуть ся нарады парляменту, або такожь якесь засадниче залагодженє цѣлои справы безъ взгляду на резолюціи вѣча.

Коли повѣрити найновѣйшимъ вѣстямъ, то таке засадниче залагодженє справы вже бы й знайшло ся. Ото N. Fr. Presse доносить, що на осѣннôй сесіи Рады державнои мае бути предложеный проектъ закона, въ силу котрого можна буде суды повѣтови̂ и окружни̂ установляти въ дорозѣ адміністраційнôй безъ попереднои ухвалы сойму. Чи такъ стане ся, чи нѣ, на

Якъ сватавъ Обеідъ.

Зъ житя Бедуїнôвъ. — Оповѣвъ Е. Буддє.

(Конець).

Чужинець пôднявъ ся, а коли станувъ, то верблюдъ его, що стоявъ оддалѣкъ вôдъ намету, спустивъ ся на колѣна. Вôнъ почавъ дуже по тихоньки говорити, але голосъ его звучавъ нѣбы якъ якась пѣсня, а колибъ всѣ ти̂ три мужчины не звернули були цѣлу свою увагу лишь на него, то булибъ добачили, якъ въ жѣночôмъ наметѣ зробивъ ся отвôръ и тихенько чимъ разъ бôльше розхилявъ ся.

Менѣ па имя Обеідъ — казавъ вôнъ — а мое племя, то Бені-Убусеты. Мôй нарôдъ ходить дорогами, котрыми не годенъ ходити нѣякій чоловѣкъ, нѣяке звѣря зъ якого другого племени, а я найсильнѣйшій въ моимъ народѣ. Я и мôй верблюдъ идемо свѣтами, ажь туды, де небо якъ тяжке олово висить надъ землею, де сонце розпалеными якъ грань устами вытягае послѣдну каплю житя. Мы идемо три дни, а найвѣрнѣйшій и хочь бы якъ вытревалый кôнь лишаесь позаду за нами, бо гине изъ спраги. Идемо пять днѣвъ, а сыны другихъ племенъ падають коло насъ зô своими верблюдами якъ мухи, зъ голоду силы ихъ опускають и они слѣпнуть вôдъ палячои ихъ спраги. Идемо шѣсть днѣвъ, а дѣти моихъ власныхъ предкôвъ гинуть намъ по дорозѣ и наши̂ губы стають намъ якъ вуголь чорни̂ вôдъ страшного поцѣлунку вѣтра на пустини. А семого дня, коли вже дрожачи̂ ноги мегадія не можуть мене нести, я злажу зъ него, стискаю собѣ и ему живôтъ ременемъ и важко вôддихаючи идемо побôчь себе дальше; мы спотыкаемо ся и зато чуемось та падемо, але зрываемось знову и ступаемо дальше по чорнôмъ кременистôмъ камѣню та по пѣску, що смерть нагадуе, ступаемо дальше и доходимо до цѣли. Я, бачишь, сынъ терпеливости, а мôй верблюдъ то мôй бурый братъ. Мы оба зъ тыхъ сильныхъ, що можуть выдержати всяки̂ муки и дôйти до цѣли.

Вôнъ замовкъ, а старый спытавъ и нащуривъ уха: А що даси?

Себе и мое звѣря а до того ще й трохи срѣбла; отъ и тôлько, але то щось значить. Пристану до твого племени, коли вôддашь доньку за мене.

Та то й не мало, що ты даешь, оно й честь менѣ приносить; коли бо, бачишь, ты самъ оденъ, а я мушу зважати на добро мого племени. Я вже собѣ розваживъ и постановивъ, що менѣ робити. Нехай же жаденъ зъ васъ не гнѣваесь на мене, коли я не можу сповнити его бажаня. Я тебе, Керіме, выбираю та ще лишь обговорю дещо близше зъ твоимъ батькомъ. Ще разъ кажу, вы оба не гнѣвайтесь на мене, та выпийте ще по чарцѣ кавы, вы прецѣ у мене гостѣ.

Касімъ ставъ тихцемъ клясти, але не рушивъ ся зъ мѣсця. Чужинець поклонивъ ся, уступивъ ся зъ мѣсця, де було ясно вôдъ мѣсяця, и зайшовъ въ затѣнокъ. Закимъ тамти̂ други̂ оглянулись, де вôнъ подѣвъ ся, сидѣвъ вôнъ вже на своимъ верблюдѣ и кôлькома скорыми кроками щезъ у темрявѣ. Въ тôй хвили, коли вôнъ сѣдавъ на верблюда, задрожавъ жѣночій наметъ а вôдтакъ замкнувъ ся зовсѣмъ. Оба молоди̂ люде выпили свою каву, попращали ся и пôшли. Касімъ роздумувавъ ще, чи ему не зачепити свого щасливого суперника, але коли прийшла ему на гадку месть крови, то давъ спокôй; при выходѣ изъ яру поѣхавъ оденъ въ одну а другій въ другу сторону.

Шейхъ ажь лекше вôдотхнувъ, коли они розъѣхали ся, выпивъ на успокоенє ще одну чарку, закликавъ слугу и сказавъ до него: Скажи вартôвникови, щобы добре уважавъ. Нехай набе стрѣльбу острымъ набоемъ и нехай не выпускае нѣкого зъ табору, а тымъ бôльше нехай до него нѣкого не впускае. Хлопчище пôшовъ, а Неджібъ положивъ ся спати.

Вартôвникъ якъ разъ положивъ ся бувъ надъ горѣшнымъ берегомъ яру спочивати, коли хлопець прийшовъ до него зъ приказомъ свого пана; вôнъ схопивъ ся и почавъ пильно розглядатись. Передъ нимъ лежала широка пустиня, облита бѣлявымъ якъ срѣбло свѣтломъ мѣсяця и губила ся десь тамъ въ далекôмъ безмѣрнôмъ блеску; ще добре видѣвъ обохъ вертаючихъ домôвь ѣздцѣвъ, що посувались якъ двѣ мрачни̂ мары, ажь наконець и они розплыли ся въ мори блѣдого свѣтла. Вôнъ обернувъ ся позадъ себе; тутъ поза нимъ свѣтить ся сѣра лява, засѣяна якимись дивовижными груницами та шпилями, вôдъ котрыхъ сунесь довга чорна тѣнь. Зъ сеѣ

всякій случай здаєсь бути певною рѣчею, що въ дотеперѣшнôй внутрѣшнôй политицѣ нашои державы не заноситъ ся на нѣяку змѣну.

Зъ рускихъ товариствъ.

Выдѣлъ товариства „Рускихъ Женщинъ“ въ Станиславовѣ вôдбувъ дня 8 мая шесте засѣдане. На тôмъ засѣданю рѣшено:

1. Замѣсть вѣнця на домовину бл. п. К. Винницкои, бувшои предсѣдательки товариства и загально поважаной патріотки, зарядити складку на бѣдну шкôльну молодѣжь въ Станиславовѣ. Въ складцѣ тôй взяло товариство участь квотою 5 зр., а знакомй и почитателѣ Покôйнои зложили до рукъ товариства на тую жь цѣль квоту 15 зр. Именно зложили: М. и З. Бучиньскй 2 зр.; дръ Конкольнякъ, дръ Мандичевскій, о Т. Шанковскій, Т. Стахевичъ, дръ Жуковскій и Ткачкевичъ по 1 зр.; Т. Шанковска 70 кр., Зарицка 60 кр.; И. Борисъ, В. Воляньскій, П. Геркоперецъ, Е. Кумановска, И. Кокорудзова, И. Левицка, Туркевичъ, Яковновичѣ и Яцикевичѣ по 50 кр.; А. Шепаровичева 40 кр.; Вахнякова, Рѣпецка по 30 кр., о. Куницкій 20 кр. — Такъ узбирану квоту 20 зр. переслано товариству „Шкôльна Помôчь“ въ Станиславовѣ для роздѣленя въ половинѣ мѣжь Русинки-учениць и учениковъ въ Станиславовѣ.

2. Принято новыхъ членôвъ: Антонину Телишевску зô Львова, Катерину Навроцку зъ Язловця, Юлію Барвѣньску зъ Постолôвець, Зеновію Герасимовичеву и Ирену Герасимовичѣвну зъ Янова.

3. Вкладки членьскй окрôмъ повысшихъ новыхъ членôвъ надослали: Александра Макухова зъ Дубецка 2 зр., И. Зарицка 1 зр., Н. Гриньовска зъ Ямницѣ 1 зр., Ольга Лойванюковна зъ Винятинець 1 зр., М. Збудовска за 1892 и 1893 р. 2 зр.

4. Рѣшено въ найблизшôмъ часѣ оголосити списъ фантôвъ, надосланыхъ товариству на користь институту дѣвочого.

Переглядъ политичный.

Вѣденьска ґазета урядова оголосила комунікатъ міністерства фінансôвъ о безпосереднôмъ обнятю продажи соли галицкимъ Выдѣломъ краєвымъ. Въ комунікатѣ тôмъ сказано, що коли изъ складôвъ соли возьме ся наразъ 500 сотнарôвъ метричныхъ, може бути цѣна закупна кредитована на три мѣсяцѣ.

Въ постôйнôй комисіи для закона карного принято при §. 111 внесене, що карыдостôйного дѣла допускає ся также и тôй, хто всѣлякими способами стараєся розбити парляментъ, або яке законодавче тѣло и перешкаджає єго членамъ, або ихъ розганяє. Очевидно мае ся тымъ недопустити до подôбныхъ сценъ, якй недавно тому появили ся були въ Ческôмъ соймѣ.

Въ Парижи заноситъ ся зновъ на величавій скандалъ политичный. Ґазета Cocarde доноситъ, що єѣ редакторъ Декре мае документы, котрй выкрадено зъ розбитои касы зелѣзнои анґлійскои амбасады въ Парижи. Зъ документôвъ тыхъ показало ся, що оденъ политикъ французскій, выкравъ дипльоматичнй письма французскй, вôдписавъ ихъ и передавъ анґлійскому правительству. Тымъ политикомъ мае бути Клемансо.

Въ Мадридѣ пôдложили були анархісты пôдъ дôмъ бувшого президента міністрôвъ Кановасъ дель Кастільло бомбу, котра експльодувала и убила одного анархіста, другого покалѣчила; сего и арештовано. Впрочôмъ не наробила бомба нѣякои шкоды. (Гляди телеґрамы).

Вôдозва.

Церковь въ мѣсточку Немировѣ, въ повѣтѣ равскôмъ, мурована въ бурливыхъ рокахъ 1846—1852, находитъ ся въ дуже бѣднôмъ станѣ. Особливо внутрѣшне устроєне єѣ годне сожалѣня. Тутешнй парохіяне, хочь зъ цѣлои душѣ радй бы видѣти дôмъ Божій поставленымъ на достойнôй высотѣ, не въ можности о своихъ власныхъ силахъ чого небудь доконати задля крайного зубожѣня. Въ роцѣ 1890 розписано конкуренцію на конечнй роботы коло церкви и будынкôвъ парохіяльныхъ въ сумѣ 2200 зр., однакъ переважна часть парохіянъ до сегодня не въ силѣ своихъ датковъ зложити. Щобы бодай въ части прийти въ помôчь парохіянамъ и хочь въ части придбати якого гроша для потрѣбныхъ роботъ коло церкви немирôвскои, загадавъ въ смиреню пôдписаный написати и выпечатати церковне дѣло пôдъ заголовкомъ: *Божественная Літургія св. Василія Великого и Божественная Літургія преждеосвященныхъ Тайнъ св. Григорія Двоеслова съ прибавленіемъ нѣкихъ пѣснопѣній ôтрастныя седмицы, Праздника Пасхи, пѣсни благодарственныя св. Амвросія и австрійскаго имна народнаго. На ирмологійныя ноты. — Львовъ 1893.* Се дѣло мало бути вычатане ще въ першихъ тыждняхъ сегорôчного великого посту, бо оно и найбôльшу увагу звертає на часъ великого посту, однакъ сталось инакше — печатане припôзнило ся и ажь теперь можна згадане дѣло пустити въ розпродажь. Але можу запевнити, що спѣвы зъ літургіє св. Василія В. можуть бути ужитй также на литургіи св. Іоанна Златоуста!

Всеч. и Впов. Отцѣвъ духовныхъ усердно умоляю о ласкаве закупно згаданого дѣла хочь по одному примѣрникови до своихъ церквей, чимъ зроблять велике добродѣйство церквѣ немировскôй. Книжка переплетена въ форматѣ малои четвертины на хорошôмъ веліновôмъ паперѣ коштує въ гр.-кат. урядѣ парохіяльнôмъ въ Немировѣ лише 2·20 зр. до 1 вересня с. р., вôдъ 1 вересня до кôнця с. р. 2·70 зр., а вôдъ 1 сѣчня 1894 буде коштувати 3 зр. зъ пересылкою почтовою. Упрашаю умыльно о ласкавй скорй замовленя.

Іоанъ Кипріянъ, парохъ въ Немировѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 22 червня.

— **Є. Ц. и К. Высокôсть Найдост. Архікн. Райнеръ,** начальный командантъ краєвои обороны переѣхавъ оногды черезъ Краковъ и поѣхавъ дальше до Ряшева, а вчера вечеромъ приѣхавъ до Львова.

— **Є. Ексц. п. Намѣстникъ** ґр. Бадені вернувъ вчера курерскимъ поѣздомъ зъ Вѣдня до Львова.

— **Канонічна візитація Є. Ексц. Впреосв. Митрополита.** Зъ Николаєва пишуть: Є Ексц. Впреосв. Митрополита Сембратовича въ переѣздѣ до Рудникъ, въ повѣтѣ жидачѣвскôмъ, на візитацію церкви, витали и приймали дуже торжественно въ Николаєвѣ. Населенє цѣлого мѣста безъ рôзницѣ обряду и вѣроисповѣданя выступило зъ духовеньствомъ и репрезентаціею громадскою. Зъ Жидачева прибувъ ц. к. Староста, въ заведеня дроговыжского директоръ зъ молодежію. При брамѣ тріюмфальнôй вôдбуло ся торжествене принятє, за котре Впреосв. Митрополитъ сердечно дякувавъ.

— **Дирекція выставы краєвои** пригадує выставцямъ, що зголошеня предметôвъ зъ усѣхъ вôддѣлôвъ будуть приймати ся лише до дня 1 серпня. Дирекція выставы гадає, що проволока шкодить не лишь самымъ выставцямъ, але й выставѣ краєвôй. Тй выставцѣ, котрй доси не дôстали декларацій, можуть зголоситись до канцеляріѣ выставы (ул Ягайлоньска ч. 15).

— **Курсъ дозорцѣвъ меліораційныхъ.** Зъ днемъ 1 грудня с. р. буде отвореный при краєвôмъ бюрѣ меліорацийнôмъ въ Выдѣлѣ краєвôмъ у Львовѣ трилѣтный практичный курсъ для образованя дозорцѣвъ меліорацийныхъ. Наука теоретична буде вôдбувати ся черезъ 4 мѣсяцѣ зимовй: вôдъ 1 грудня до кôнця марта, а наука практична при роботахъ въ поли черезъ 8 мѣсяцѣвъ лѣтныхъ. Пôдчасъ науки теоретичнои будуть ученики дôставати черезъ 4 мѣсяцѣ стипендіѣ по 25 зр. а при роботахъ въ поли вôдповѣдне вынагородженє зъ фондôвъ реґуляційныхъ, або вôдъ властителѣвъ ґрунтôвъ, у котрыхъ будуть занятй. Хто хоче бути принятый на курсъ, мусить найдальше до кôнця жовтня с. р. внести подання до Выдѣлу краєвого уложене нимъ самымъ и власноручно написане. Крôмъ того мае выказати ся, що скôнчивъ бодай школу народну зъ добрымъ успѣхомъ, знає языкъ польскій въ мовѣ и письмѣ и скôнчивъ бодай 18 не переступивъ 35 рôкъ житя. На случай малолѣтно-

стороны, думає вôнъ собѣ, не може нѣхто надôйти и длятого звернувъ цѣлу свою увагу въ долину на входъ до яру — и на мѣсце доокола него. Такъ стоявъ вôнъ довго. Мѣсяць сунувъ ся поволи на заходъ, зôрки свѣтились якось яснѣйше, якъ колибъ спускали ся чимъ разъ низше до землѣ, десь далеко ставъ выти шакаль, але вôнъ на то не зважавъ. Наконець споглянувъ вôнъ на великій вôзъ на небѣ и подумавъ собѣ: Вже година якъ пôвнôчь минула; за три годины стане свитати. И сѣвъ собѣ знову.

Наразъ чує вôнъ, якъ щось таки близько поза нимъ сопить; вôнъ схопивъ ся и обернувъ ся. Ажь дивить ся, а то простѣсенько понадъ нимъ стоить якась величезна нôчна мара, нѣбы якъ якійсь величезный верблюдъ. Закимъ вôнъ ще опамятавъ ся, схилило ся щось зъ хребта того верблюда и въ мигъ ока вхопило за єго ручницю; сѣпнуло, и ручницѣ не стало вже въ рукахъ перепудженого. Якъ якій опиръ пересунулась та мара попри него дальше и якъ опиръ сунулась по скалистôмъ и стрôмкôмъ березѣ въ долину — ажь наконець щезла. Зъ долины почувъ ся якъ бы якійсь реготъ жѣночій, по стѣнцѣ зашуркотѣло дрôбне камѣнє и зновъ стало тихо. Вôнъ кинувъ ся лицемъ на землю и ставъ зашептувати мару. Вôдтакъ коли вже зовсѣмъ не було нѣчого чути, схопивъ ся и побѣгъ стежкою въ долину до табору.

Задыханый прибѣгъ вôнъ до шейха и розбудивши єго, каже єму, що якійсь джінъ (духъ) показавъ ся єму; вôнъ таки чувъ, якъ той духъ смѣявъ ся такимъ голосомъ якъ мала дитина, а верблюдъ бувъ такій якъ гора. Предѣ по тыхъ скалахъ не ишла бы нѣяка звѣрина, бо заразъ бы зъ нихъ упала; то нѣчого иншого, лишь нôчнй духи пересунулись по пустини.

А може то бувъ Обеідôвъ верблюдъ, каже на то шейхъ, перечуваючи вже щось дуже недоброго.

Бѣжить вôнъ чимъ скорше до дверей жѣночого намету и видить, що єго обава таки була оправдана: єго красна донечка десь щезла. Єго взяла тогды така злôсть, що таки заразъ обмыкавъ вартôвникови кусень бороды а вôдтакъ почавъ такъ лаяти, що.... що ажь всѣ псы въ таборѣ побудились и стали выти. Въ таборѣ зробивъ ся страшенный крикъ, мужчины посхоплювали ся та позбѣгались до него. Сѣдайте на конѣ! кричить вôнъ, ловѣть розбôйника!

Коли вже всѣ були готовй, покивавъ шейхъ головою та призадумавъ ся и каже: Того зъ васъ нѣхто не зловить, идѣть лѣпше, та лягайте спати.

Ще разъ стануло єму передъ очима цѣле єго гôрке нещастє: пропали бараны зъ товстыми, пышными хвостами! — и знову вырвавъ вартôвникови зъ бороды жменю волося, а подумавши хвильку каже вôдтакъ до него: Сѣдлай оба найлѣпшй бѣгуны-верблюды, а на третого бери, що треба въ дорогу, скоро розвиднить ся, поѣду шукати племени Бені-Убусетôвъ. Горе тобѣ, коли не заключу зъ ними союза!... Цѣлу бороду тобѣ тогды обмыкаю!

сти мае выказати ся позволенемъ родичѣвъ або опѣкуна. Кандидаты убѣгаючй ся о стипендіи мають зложити деклярацію, що по укôнченю курсу будуть черезъ 10 лѣтъ служити въ краєвôй службѣ яко дозорцѣ меліораційнй. Выслуженй пôдофіцыры вôдъ артилєріѣ, инжинєріѣ и піонерôвъ въ доброю лістою кваліфікаційною мають першеньство.

— **Огнѣ.** Великій огонь навѣстивъ дня 18 червня громаду Негрибку коло Перемышля. Мимо енерґічного ратунку перемыскои сторожи огневои и войска згорѣло около 60 будынкôвъ. — Въ Андриховѣ згорѣло дня 20 с. м. въ самôмъ ринку 17 домôвъ зô всѣма прибудованями и будынками; найбѣднѣйшй люде остались безъ даху и хлѣба.

— **Фальшивй однокоронôвки.** Новй грошѣ ще й не зовсѣмъ вôйшли въ житє, ледви ще хто въ декотрыми зъ новыхъ монетъ познакомивъ ся, а певно бôльша часть ще ихъ може й не видѣла, (особливо срѣбныхъ однокоронôвокъ и золотй 10 и 20-коронôвки) а вже розпочалось фальшоване срѣбныхъ однокоронôвокъ на великй розмѣры. У Вѣдни а особливо на Угорщинѣ повно вже фальшивыхъ однокоронôвокъ. Ихъ роблять або зъ глиняка (алюмініюмъ), бѣлого якъ срѣбло але дуже легкого металю, — а потôмъ ихъ заразъ можна пôзнати — або зъ якоись бѣлои мѣшанины металѣвъ. Найбôльше фальшивыхъ однокоронôвокъ вырабляють въ Угорщинѣ и зъ вôдтамъ везуть ихъ до Австріѣ и тутъ пускають въ курсъ Тй фальшивй монеты суть такъ добре зробленй, голова цѣсарска на нихъ такъ докладно выбита, що коли они зробленй зъ якоись металевои мѣшанины, то не можна ихъ анѣ зъ верха по роботѣ анѣ по голосѣ розпôзнати; лишь въ боку на березѣ єсть угорска напись зле зроблена: замѣсть, щобы було видко въ написи чотири слова: „Bizalmam az ősi erényben", два першй слова стягненй разомъ а напись выглядае такъ: „Bizal ma maz ősi erényben", а до того ще й склады въ першôмъ словѣ суть трохи розкиненй. Звертаємо отже завчасу увагу нашихъ людей на тй фальшивй монеты, бо коли де, то у насъ певно будуть ихъ найбôльше розпускати.

— **Туча и хмароломъ.** Вчера вечеромъ около 9 год. перетягнула понадъ Львовомъ сильна туча зъ страшными громами а вôдтакъ ставъ подати такъ зливный дощь, що въ першôй хвили могло здавати ся, що то хмароломъ. — Зъ Черновець доносять, що въ наслѣдокъ хмаролому запавъ ся мôстъ зелѣзничій пôдъ Сторожинцями.

— **П. Иванъ Биберовичь**, бувшій директоръ руско-народного театру, зложивъ сими днями передъ комісією въ ц. к. намѣстництвѣ испытъ зъ рахунковости державнои.

— **Намѣрене самоубійство.** Вчера рано о 6 год. стрѣливъ до себе недалеко вôдъ маґазину товарового на двôрци зелѣзничôмъ на Пôдзамчу розноситель авізôвъ маґазиновыхъ, Маврикій Ляхоцкій, 59 лѣтъ, батько шестеро дѣтей и ранивъ ся тяжко въ голову. Нещасливого вôдвезено безпритомного по удѣленю першои помочи лѣкарскои до головного шпиталю. Причиною замѣреного самоубійства була незгода въ родинѣ и нужда матеріяльна.

— **Гôршь дикого звѣря!** Зъ Колачиць, мѣсточка повѣта яслиского доносять до львôвского Przegląd-у: Антôнъ Вейовскій, рѣзникъ, лѣтъ 36, убивъ минувшои суботы свою стареньку 67-лѣтну матѣрь въ той спосôбъ, що вôдрубавъ ѣй топоромъ голову а вôдтакъ посѣкъ тѣло на дрôбнй кусники, выкинувши кишки и легки на землю. Злочинця того боялися ся въ разу арештувати, ажь жандармъ схопивъ єго и закувъ въ кайданы. Чоловѣкъ сей хиба зъ розуму зôйшовъ, коли допустивъ ся такого злочину, котрый въ мѣсточку такъ всѣхъ жителѣвъ налякавъ, що они черезъ цѣлу нôчь не спали.

Всячина

— Гіпнотичнй досвѣды. Кôлька днѣвъ тому назадъ вôдбули ся у Вѣдни першій разъ гіпнотичнй досвѣды въ сали выкладовôй славного вѣденьского психіятра проф. Крафтъ-Ебінґа передъ численнымъ зборомъ членôвъ товариства для психіятріѣ и невролоґіѣ. Закимъ проф. Крафтъ-Ебінґъ приступивъ до самыхъ досвѣдôвъ, выголосивъ промову, котрои змѣстъ бôльше менше бувъ такій: Покажу свѣтлому зборови досвѣды, дуже цѣкавй пôдъ взглядомъ психольоґічнымъ, въ котрыхъ буде розходити ся о то, чи можна штучнымъ способомъ завернути чоловѣка въ якій небудь станъ єго житя зъ давнѣйшихъ часôвъ. То, що тутъ побачите, буде або найбôльше комедія або якійсь вплывъ на несвѣдоме житє. Въ сѣмъ послѣднôмъ выпадку були бы сй досвѣды доказомъ, що то, що чоловѣкъ переживъ, не щезає зъ єго памяти, и що вôнъ може то пôдъ певными вымковыми вплывами зновь собѣ пригадати. Станъ такій, до котрого доводить ся ту особу, зъ котрою робить ся досвѣды, єсть вымковымъ станомъ єго душѣ, выкликаный гіпнотичною суґґестією. Дама, котра тутъ ставила ся до тыхъ досвѣдôвъ, мае 33 лѣтъ и єсть середного образованя. Въ 1888 р. вôдкрывъ ґрафъ, въ котрого домѣ ся дама перебуває, припадково єѣ успособлене до гіпнотичныхъ досвѣдôвъ а вôдтакъ робивъ зъ нею кôлька такихъ досвѣдôвъ. При тыхъ досвѣдахъ треба мати на оцѣ троякій станъ. Штучнымъ способомъ — казавъ проф. Крафтъ-Ебінґъ — зроблю такъ, що та дама пôдчасъ досвѣдôвъ буде мати отвертй очи, бо я пôдчасъ гіпнозы вмовлю въ ню, що она по гіпнозѣ мусить бути такою, якою я хочу; вôдтакъ приведу єѣ зновь до звычайного стану. Въ тôмъ станѣ буде погіпнотична суґґестія дѣлати на мôй приказъ. Я скажу той дамѣ, що она мае сѣмь лѣтъ, вôдтакъ що мае 15 а наконецъ 19 лѣтъ. За кождымъ разомъ буде она насамперед смѣяти ся, але вôдтакъ буде такъ робити и писати, якъ тогды, коли мала 7, 15 або 19 лѣтъ. Тогды то єсть она въ станѣ погіпнотичнои суґґестіѣ.

По сѣмъ поясненю проф. Крафтъ-Ебінґа вôйшла до салѣ чорнява досить повна собѣ въ тѣлѣ и зъ лиця дуже симпатична дама. Проф. Крафтъ-Ебінґъ попросивъ єѣ сѣдати на софу и ставъ потирати єѣ правою рукою по очехъ. Въ однôй хвили була она загіпнотизована и сидѣла недвижимо зъ замкнеными очима. Професоръ: „Вы спите, панѣ?" — Дама: „Нѣ!" — Проф.: Я буду вамъ розказувати, якою вы маєте бути; я такъ хочу и такою мусите бути. Коли дочислю до трохъ и дôткну ся вашихъ очей, то вы пробудѣть ся". — Професоръ дôткнувъ ся єѣ и она пробудила ся. Вôнъ пытає єѣ, чи она мамятає, що вôнъ до неи говоривъ а она каже, що нѣ. Вôнъ пытає тогды: „Кôлько вамъ лѣтъ?" — Дама: „Трицять и три".— Професоръ: „Не правда, бо сѣмь". Коли дама на то недовѣрчиво усмѣхнула ся, каже вôнъ знову: „Таки такъ, тобѣ сѣмъ лѣтъ", и заедно дивить ся ѣй просто въ очи. Якъ бы пôдъ вплывомъ єго очей, настає въ дамѣ якась змѣна и она робить зъ себе семилѣтну дитину, говорить якъ дитина, бѣгає, грає ся зъ професоромъ бальоникомъ, варить лялькамъ ѣсти, сѣдає собѣ на землю и пише, якъ писала, коли ѣй було 7 лѣтъ.

Наразъ каже професоръ до неѣ, що ѣй вже 15 лѣтъ. Она дивить ся на него и робить ся 15-лѣтною дѣвчиною. Професоръ пытає єѣ, коли она була послѣдный разъ у Вѣдни, а она каже, що передъ двома роками, пôдчасъ выставы въ 1873 р. Проф.: „А учишь ся ты добре?" — Дама: „Не маю часу, бо мушу займати ся господарствомъ. Она пише теперь, якъ писала, коли ѣй було 15 лѣтъ.

По хвили каже професоръ до дамы: „Теперь я вже не можу говорити до васъ ты".— Дама: „Та чому нѣ?" — Професоръ: „Бо вы панна, вамъ 19 лѣтъ". Дама смѣє ся и каже, що лишь 15, але коли професоръ ще разъ каже ѣй, що 19, то она наразъ стає 19-лѣтною панною. Коли вôнъ вôдтакъ пытає, чи она знає кого, що єѣ любить, то она стає на лици червона и признає ся. Наконецъ гіпнотизує єѣ Крафтъ-Ебінґъ знову и пôддає ѣй (суґґерує), що она мае 33 лѣтъ. Професоръ надає ѣй всѣлякй позиціи, а она въ каждôй позиціи сидить якъ стовпъ. Вôнъ затиснувъ ѣй кулаки, а она тогды зробила таку міну, якъ колибъ злостилась. Професоръ проколовъ ѣй кôлька разôвъ шпилькою лице, шию, руку, а она анѣ не скривила ся. Наконецъ приложенємъ рукъ обудивъ єѣ проф. Крафтъ-Ебінґъ знову и на тôмъ закôнчили ся сй цѣкавй досвѣды.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Станъ воздуха за минувшй добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 21 до 12 год. въ полудне дня 22 червня середна теплота** була + 13·8° Ц., найвысша + 16·6' Ц. вчера по полудни), найнизша + 12·5° Ц. въ ночи. Бором. иде въ гору (756). Вѣтеръ буде пôвнôчно-захôдный, слабый, теплота позôстане около + 15·0° Ц., небо буде переважно захмарене, малый дощь.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 21 с. м: пшениця 8·75 до 9·—; жито 6·50 до 6·75; ячмѣнь 5·25 до 6·—; овесъ 6·25 до 6·75; рѣпакъ 13·— до 13·50; горохъ —·— до —·—; вика 5·25 до 6·—; насѣнє льняне 11·50 до 12·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5·25 до 5·75; гречка —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 70·—; бѣла 70·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 25·— до 26·—; анижъ 34·— до 36·—; кукурудза стара 5.75 до 6·25; нова —·— до —·—; хмѣль 80·— до 85·—; спірітусъ готовый 15·50 до 16·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 22 червня. Кн. Фердинандъ болгарскій прибувъ тутъ въ переѣздѣ зъ Монахова до Софіѣ и задержавъ ся на короткій часъ.

Мадридъ 22 червня. Сконстатовано, що виновникомъ пôдложеня бомбы пôдъ дôмъ Кановаса бувъ редакторъ анархістичнои ґазеты Альварезъ, котрого бомба забила. Въ кишени убитого найдено письмо, въ котрôмъ барцельоньскй анархісты поручають єму збурити цѣлый Мадридъ. У виднѣйшихъ анархістôвъ зроблено вôдтакъ ревізію и кôлькохъ зъ нихъ арештовано.

Бѣлградъ 22 червня. На вчерашнôмъ засѣданю скупштины вôдчитано справоздане комісіѣ для угоды торговельнои зъ Австро-Угорщиною. Справоздане поручає, щобы ту угоду якъ и умову ветеринарійну приняти. Нинѣ мае вôдбути ся перше читане угоды.

Ню-Йоркъ 22 червня. Въ тунели Марквіль межи Бруклиномъ а Конедж-Ислявдъ выкотивъ ся зъ шинъ поѣздъ, котрымъ ѣхало зъ кôньскихъ перегонôвъ 1000 людей; 100 людей при тôмъ покалѣчило ся, а 9 убило ся на смерть.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893.

Вôдходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	10·41	5·26	11·11	7·36	—
Пôдволочискъ	6·44	3·20	10·16	11·11	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6·36	—	10·36	3·31	10·56	
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3·41	8·01
Белзця.	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять зъ

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·08	6·01	6·36	9·41	9·35	—
Пôдволочискъ	2·48	10·02	6·21	9·46	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	2·34	9·46	9·21	5·55	—	—
Черновець	10·10	—	7.11	7·59	12·51	—
Стрыя	—	—	1·08	9·06	9·52	2·38
Белзци.	—	—	8·16	5·26	—	—

Вôдъ дня 20 мая курсують що день ажь до вôдкликаня, поѣзды прогульковй до Бруховичь и Зимнои Воды. Вôдъѣздъ до Бруховичь о год. 3 мін. 5 пополудни; поворотъ о год. 8 мін. 58 вечеромъ. — Вôдъѣздъ до Зимнои Воды о год. 4 мін. 13 по полудни; поворотъ о год. 6 мін. 22 и о год. 9 мін. 27.

Числа товстй, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін рано.

Часъ львôвскій; рôвнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно европейского (зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін.

За редакцію вôдповѣдае **Адамъ Креховецкій**.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.